

अर्दि

अर्दना, स्त्री, (अर्द + वृच्, टाप्) याच्ञा । भिदा ।
 इत्यमरः । (यातना । बधः । हिंसा । गतिः ।)
 अर्दनिः, पुं, (अर्द + अर्दि ।) अर्दिः । याच्ञा ।
 गौगः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 अर्दितं, स्त्री, (अर्द + क्तः) वायुव्याधिविशेषः । तस्य
 (निदानपूर्वकं रूपसम्प्राप्तिपूर्वकं) लक्षणमाह (सुश्रुतः) ।
 “उच्चैर्वाहुरतोऽप्यथ खादतः कठिनानि च ।
 हसतो जम्भतो भारादिधमाच्छयनादपि ॥
 शिरोनासौष्ठुचिबुकललाटेक्ष्णसन्धिजः ।
 अर्दयित्वा नितो वक्त्रमर्दितं जनयत्यतः ॥
 वक्रो भवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
 शिरश्चलति वाक्स्फुरो नेत्रादीनाश्च वैकृतम् ॥
 ग्रीवाचिबुकदन्तानां तस्मिन् पार्श्वे तु वेदना ॥
 (यस्याग्रतो रोमहर्षो वेपथुर्नेत्रमविलं ।
 वायुरूद्धं त्वचि स्नाप्लोदो मन्याहनुग्रहः ॥)
 तमर्दितमिति प्राङ्पूर्वाधिं व्याधिविशारदाः” ॥
 तस्यासाध्यलक्षणञ्चाह ॥
 “क्षीणस्यानिमिषाक्षस्य प्रसक्ताव्यक्तभाषिणः ।
 न सिध्यत्यर्दितं वाढं त्रिवर्षं वेपनस्य च ॥ * ॥
 भावप्रकाशेऽप्येयं व्याख्या ॥ आहुरतः वदतः ।
 कठिनानि पूगफलादीनि । विषमाच्छयनासना-
 दिति पाठान्तरे । विषमाच्छयनासनात् ग्रीवादि-
 वैपरीत्येन शयनादासनाच्च । अर्दयति पीडयति ।
 जनयेत्तत इति पाठान्तरे । तत्तदन्तन्तरं अर्दितं
 जनयेत् । अर्दिते जाते किं स्यात्तदाह । वक्रो-
 भवतीत्यादि । अपवर्त्तते वक्रो भवति । चलति
 कम्पते । वाक्स्फुरः वाङ्निरोधः । नेत्रादीना-
 मित्यादिशब्देन भृगुखनासिकादीनां ग्रहणं ।
 वैकृतं वेदनास्फुरणवक्रलादि । ग्रीवाद्यादि यस्मिन्
 पार्श्वे अर्दितं तस्मिन् पार्श्वे ग्रीवादीनां वेदना ॥
 अनिमिषाक्षस्य निमेषासमर्थकक्षुब्धः । प्रसक्तं
 प्रकथं लयं व्यक्तञ्च भाषितुं शीलं यस्य । तस्य
 अर्दितं न सिध्यति त्रिवर्षं अतीतवर्षत्रयं । अथवा
 त्रयशां चक्षुर्नासामुखाणां वर्षः खावो यत्र तत् ।
 वेपनस्य कम्पनशीलस्य च । वाढमतिशयेन न
 सिध्यति इत्यन्वयः । गाढमित्यर्थे च स एवार्थः ॥ * ॥
 (चरकश्चाह ।
 “अतिरुद्धः शरीरार्द्धमेकं वायुः प्रपद्यते ।
 यदा तदोपशोषाद्वा वाङ् पादश्च जानु च ॥
 तस्मिन् सङ्कोचयत्यर्द्धं मुखं जिह्वं करोति च ।
 वक्रो करोति नासाभुजलाटादिहनुन्तथा ॥
 ततो वक्रं व्रजत्यास्ये भोजनं वक्रनासिकं ।
 स्तब्धं नेत्रं कथयतः क्षरश्च निरुह्यते ॥
 रीना जिह्वा समुत्क्षिप्ता कला सञ्जति चास्यवाक् ।
 दन्ताश्चलन्ति बाध्येते श्रवणौ भिद्यते स्वरः ॥
 पादहस्ताक्षिजङ्घोरशुश्रुववगण्डरुक् ।
 अर्द्धं तस्मिन् मुखार्द्धं वा केवले स्यात्तदर्दितं” ॥ * ॥
 वाभट्टश्चाह ।
 “शिरसा भारहुरादतिहायप्रभाषणात् ।
 उल्लासवक्त्रक्षरश्चरुकार्मुककर्मणात् ॥
 विषमादुपधानाच्च कठिनानाच्च चम्बणात् ।
 वायुर्विद्वल्लैश्च वातलैरुद्धं भास्यतः ॥

अर्दि

वक्रो करोति वक्त्रार्द्धमूर्द्धं हसितमीक्षितं ।
 ततोऽस्य कम्पते मूर्द्धां वाक्स्फुरस्तब्धनेत्रता ॥
 दन्तचालः स्वरभंगः श्रुतिहानिः क्षरग्रहः ।
 गन्धाज्ञानं स्मृत्येर्म्माहस्त्रासः सुप्तस्य जायते ॥
 निष्ठीवः पार्श्वतोयायादेकस्याह्नात्तो निमोलनं ।
 जत्रोरुद्धं सजा तीव्रा शरीरार्द्धेऽधरेपि वा ॥
 तमाङ्गरदितं केचिदेकायामथ चापरे” ॥ * ॥
 हारीतसंहितायामप्युक्तं ।
 “सन्तापदाहशोषाश्च मूर्च्छांपित्तान्वितो मरुत् ।
 श्रैवं शोथोऽरुचिर्जाड्यं वातश्लेष्मासमन्वितं ॥
 यो हन्द्वाश्रितो धीरान्तं सार्धं मारुतं विदुः ।
 केवलोऽपि समीरोऽपि सोऽपि साध्यतमः स्मृतः ॥
 वक्त्रं भवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
 वैकृतं नयनानाश्च विसञ्चो वेदनातुरः ॥
 ग्रीवायां गण्डयोर्दन्तपार्श्वे यस्यातिवेदना ।
 तमर्दितमिति प्राङ्पूर्वाधिविचक्षणाः ॥
 लालाखावोऽप्य शोषश्च हनुग्राहे विरस्यता ।
 दन्तशूलं भवेद्यस्य वातेनार्दितमेव च ॥
 पीतार्द्धं सञ्चरं ढष्णा पित्तजे मोह एव च ।
 शोफस्तम्भोऽस्य भवति कफोद्भूतेऽप्यवाह्रितं” ॥ * ॥
 “वातात्पित्तालापाच्च स्यात् त्रिविधं तस्यमासतः ।
 लालाखावो व्यथा कम्पः स्फुरणं हनुवागग्रहः ॥
 ओष्ठयोः श्वयथुः शूलश्चार्दिते वातजे भवेत् ।
 पीतमास्यं चरन्तुष्णा पित्तजे मोहधूपने ॥
 गण्डे शिरसि मन्यायां शोथः स्तम्भः कफात्मके” ॥ * ॥
 (अथ तस्य चिकित्सां समाह सुश्रुतः ॥ अर्दितानुरं
 बलवन्तमुपकरणवन्तश्च वातव्याधिविधानेनापच-
 रेद्वैशेषिकैश्च मस्तिष्काशिरोवन्तिनस्यधूपेपानाह-
 खेहनाडीखेदादिभिः । ततः सट्ठं महापद्ममूलं
 काकौल्यादिं विदारिगन्धादि मौदकानूपमांसं त-
 येवौदकन्दांश्च संहृत्य दिगुणेदके क्षीरद्रोणे नि-
 काय्य पादावशिष्टमवतार्य परिखाय तैलप्रस्ये-
 नोन्मिश्रा पुनरप्रावधिश्येत् ततस्त्वेन क्षीरानु-
 गतमवतार्य शीतीभूतमभिमन्थीयात्तत्र यः खेहः
 उत्थिष्ठेत्तमादाय मधुरौषधसहाक्षीरयुक्तं वि-
 पचेदेतत् क्षीरतैलमर्दितानुराणां पानाभ्यङ्गादि-
 धूपयोज्यं । तैलहीनं वा क्षीरसर्पिरक्षितपर्यण-
 मिति ॥ * ॥ चरकस्तु ॥
 “अर्दिते नावनं मूर्द्धि तैलं तर्पणमेव च ॥
 नाडीखेदापनाहाश्च आनूपमिश्रितैर्हिताः” ॥ * ॥
 वाभट्टश्च ॥
 “अर्दिते नावनं मूर्द्धि तैलं श्रात्राक्षितर्पणं ।
 सशोफे वमनं दाहरागयुक्ते शिराव्यधः” ॥ * ॥
 हारीतसंहितायां ।
 “अर्द्धं पलं रसेनश्च हिङ्गुसैन्धवजीरकैः ।
 सौवर्चलेन संयुक्तं तथैव कटुकत्रिकं ॥
 घृतेन संयुतं भक्षेन्मासमेकं दिने दिने ।
 निहन्ति वातरोगश्च अर्दितश्च प्रतानकं” ॥ * ॥
 चक्रपाणिसंयत्ने ॥
 “रसेन नवनीतेन प्राश्य हन्यर्दितं दुग्ं ।
 अर्दिते नवनीतेन खादेन्माधुर्यहरीं नरः ॥
 क्षीरमांसरसैर्भुक्ता दशमूलरसं पिबेत् ।

अर्द्ध

खेहाभ्यङ्गाशिरोवन्तिपाननस्यपरायणः ।
 अर्दितं स जयेत् सर्पिः पिवेदौत्तरभक्तिं” ॥ * ॥
 भावप्रकाशेऽप्येतदतिरिक्तं यत्संगृहीतं तच्चैतत् ॥)
 “खेहपानानि नस्यश्च भोज्यान्यनिलहन्ति च ।
 उपनाहाश्च शस्यन्ते खेदगं वस्तयोऽर्दिते” ॥
 वस्तिरत्रशिरोवस्तिरेव ।
 “दशमूलिकषायेण मातुलुङ्गरसेन वा ।
 बलया पद्ममूल्या वा क्षीरं वातात्मके हितं ॥
 पिष्टं माषकृतं जग्ध्वा नवनीतेन सोऽर्दिते ।
 क्षीरं मांसरसैर्भुक्ता दशमूलरसं पिवेत् ॥
 अर्दिते पित्तजे शीतान् खेहांश्चैव विनिर्दिशेत् ।
 घृतवस्तिप्रसेकश्च क्षीरसेकं तथैव च ॥
 जिह्वाभूताननो मूको दाहवान् योऽर्दिते भवेत् ।
 कुर्थात् प्रतिक्रियां तस्य वातपित्तविनाशिर्ना ॥
 श्लेष्मभागे क्षयं नीते रंहणैः समुपाचरेत् ।
 अर्दिते शोथसंयुक्ते वमनश्च प्रशस्यते ॥
 रसेनकल्पां तिलतैलमिश्रं
 खादेन्नरो योऽर्दितरोगयुक्तः ।
 तस्यार्दितं नाशमुपैति शीघ्रं
 रुद्धं घनानामिव वायुवेगात्” ॥ इति ।
 अर्दितः, चि, (अर्द + क्तः) याचितः । इत्यमरः ॥
 हिंसितः । इति मेदिनी ॥ गतः । पीडितः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 अर्द्धं, स्त्री, (ऋध् + घञ्) समानांशः । समभागः ।
 इत्यमरः ॥ आधा इति भाषा । समभागेऽर्द्धशब्दः
 पुमान् स्त्रीवच्च । अर्द्धशब्दः पुंलिङ्गः खण्डपर्याय-
 एव विभागीकृत्य वयितस्य तुल्यवयिते अर्द्ध
 स्त्रीवमेवेति केचित् । अर्द्धो रूपभेदात् भागे
 पुंसि । तथा वक्त्रार्द्धो नगरार्द्धः उपचारास्तु भाग-
 वति वाच्यलिङ्गः । यथा अर्द्धां शाटी अर्द्धः कम्बलः
 अर्द्धं वस्त्रं । इति माधवी ॥ असमपरिभाग-
 त्तिस्त्रिलिङ्गोऽर्द्धइत्यनुन्यासः । समयविभागेऽर्द्ध-
 शब्दो नपुंसक एव नान्यलिङ्गः । इति भागवत्तिः ।
 इति भरतः ॥
 अर्द्धः, पुं, (ऋध् + घञ्) एकदेशः । तत्पर्यायः ।
 भिन्नं रश्चकलं इ खण्डं ॥ इत्यमरः ॥ (“पश्चा-
 र्द्धेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम्” ॥
 इति शाकुन्तले ।
 “सर्वनाशे समुत्पन्ने अर्द्धे त्यजति पण्डितः ।
 अर्द्धेन कुरुते कार्यं सर्वनाशो हि दुःसहः” ॥ * ॥
 इति पञ्चतन्त्रे ॥
 अर्द्धगङ्गा, स्त्री, (अर्द्धं गङ्गायाः, एकदेशतत्पुरुषः)
 कावेरी नदी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 अर्द्धगुच्छः, पुं, (अर्द्धः चन्द्रसम्भु गुच्छः) चतुर्वि-
 श्रतिगुच्छहारः । इति हेमचन्द्रः ॥ चव्विश्रनरि
 दाना इति भाषा ।
 अर्द्धचन्द्रः, पुं, (अर्द्धं चन्द्रस्य) गणक्षतं । बाण-
 विशेषः ।
 (“चतुर्भिरर्द्धचन्द्रैश्च जघान चतुरो हयान्” ।
 इति रामायणे ।) गलहस्तः । (“शृगालाः सर्व-
 र्द्धचन्द्रं दत्वा निःसारिताः” । इति पञ्चतन्त्रे ।)
 गलाटिपी यस्य प्रसिद्धिः । इति मेदिनी ॥ चन्द्रकः ।